افول اخلاق و افشای اسرار پزشکی بیماران یکی از معضلات این روزها شده است

رازداری؛ حق بیمار و مسئولیت پزشک

گروه اجتماعی- مریم رمضانی

افشای اسرار بیمار علاوه بر اینکه مصداق بارز عمل خلاف شأن حرفه پزشکی است، در قانون مجازات اسلامی نیز جرم انگاری شده و هیچ کس حق ندارد بدون رضایت بیمار یا ولی قانونی او، اطلاعات پرونده پزشکی را منتشر کند، اما با گسترش شبکه‌های اجتماعی، گاهی تصاویر و اطلاعات مربوط به فرد بیمار در صفحه پزشک معالج به اشتراک گذاشته می‌شود که این مسئله ناقض اصل رازداری و محرمیت بین پزشک و بیمار است.

رازداری قرن‌هاست که حاکم بر روابط بین پزشک و بیمار است و در سوگندنامه بقراط آمده: «هر آنچه در رابطه با زندگی مردم و مراقبت از بیماران یا حتی جدا از آن می‌بینم یا می‌شنوم که نباید فاش شود را نزد خود نگاه و چنین چیزهایی را به‌عنوان یک راز محفوظ خواهم داشت.» اصل بر این است که فقط در صورت رضایت بیمار می‌توان اطلاعات وی را به اشخاص دیگر منتقل کرد، در غیر این صورت باید نزد درمانگر محفوظ بماند. دکتر سید علی انجو، عضو و دبیر کمیته ملی اخلاق بالینی وزارت بهداشت در این باره موارد مهمی را با «رسالت» در میان گذاشته است که از نظرمی گذرانید.

***

این روزها اطلاعات بیمار یا چهره او در صفحات مجازی پزشکان منتشر می‌شود، آیا این مسئله ناقض اصل رازداری نیست؟

بله این مسئله ناقض اصل رازداری است و هیچ پزشک یادرمانگری مجاز نیست اطلاعات بیماران و چهره آنان را بدون اجازه و رضایت شخص بیمار منتشر کند. حریم خصوصی بیمار انواع مختلفی دارد و شامل حریم فیزیکی پیرامونی، فیزیکی بدنی، معاشرتی، اطلاعاتی، ارزشی و تصمیم گیری است که البته دسته بندی‌ها متفاوت است، ولی به هرروی موضوع اطلاعات یکی از انواع حریم خصوصی بیمار است که باید محترم شمرده شود. ورود به این حیطه یک نوع نقض حق فرد است و افشای آن اتفاق دوم است، من به‌عنوان پزشک اجازه ورود به حریم خصوصی اطلاعاتی فرد را ندارم و در صورت ورود، اجازه انتشار آن را ندارم. ممکن است پزشکی بنا بر توانمندی علمی و باتوجه به نیاز بیمار، مجاز باشد تا به حریم خصوصی بیمار ورود کند. به این معنا که فرد به دلیل نیاز خود از طبیب می‌خواهد تا به حریم اطلاعاتی، پیرامونی و جسمانی او وارد شود، حتی از بیمار نمونه خون و آزمایش‌های متعددی گرفته می‌شود. ورود به همه این موارد، برای کسی که بتواند به بیمار کمک کند، مجاز است. بنابراین اگر در بیمارستان همکارانی داریم، که به طور مستقیم نمی‌توانند به بیمار کمک کنند، آن‌ها جزء حلقه راز نیستند. کسانی جزء این حلقه هستند که اجازه دسترسی به اطلاعات بیمار دارند. اگر فردی به بیماری و اگیرداری مبتلا است واحتمال دارد خطری متوجه دیگران باشد، من به‌عنوان پزشک معالج نباید به سایر همکارانم که به صورت مستقیم به آن بیمار خدمتی ارائه نمی‌کنند، در این مورد اطلاع رسانی کنم. به این دلیل که سایر همکارانم جزء حلقه راز بیمار نیستند. ما وقتی وارد بیمارستان می‌شویم، باید بدانیم به محیطی آلوده وارد شده‌ایم و استاندارد مراقبت‌های بهداشتی را رعایت کنیم تا به بیماری‌های واگیردار مبتلا نشویم، این مجوزی برای افشای اطلاعات بیمار نیست. از این رو تأکید می‌کنم، انتشار اطلاعات پزشکی یا چهره بیمار در صفحات مجازی به دو دلیل تجاری و یا آموزش و فرهنگ سازی انجام می‌شود، که هر دو این موارد، درجاتی از توجیه را با خود به همراه دارد. به ازای آموزش و فرهنگ سازی، یا به ازای تبلیغی که پزشک برای توسعه کسب و کار خودش انجام می‌دهد، مجاز نیست اطلاعات بیماران را که به‌عنوان امانت دارد در اختیار او گذاشته شده منتشر کند، لذا این هدف خیر و نیت مباح، پزشک را مجاز نمی‌کند که اقدامی انجام بدهد که مستلزم افشای اسرار بیماران باشد.

پس اینکه برخی پزشکان از رسانه به‌عنوان فرصتی آموزشی استفاده می‌کنند، نمی‌تواند توجیهی برای زیرپا گذاشتن اخلاقیات و افشای اسرار پزشکی بیمار در فضای مجازی باشد؟

بله، صرف اینکه پزشک نیت خیری دارد، او را به انجام فعل شر مجاز نمی‌کند. افشای اسرار بیماران به ادله متعدد، از جمله آسیبی که به بیمار و حیثیت او، ضربه‌ای که به شرافت و قداست حرفه پزشکی وارد و تأثیری که روی ارتباط پزشک و بیمار و دانش پزشکی می‌گذارد، شراخلاقی در نظر گرفته می‌شود و حتی اگر نیت ما خیر و از منظر اخلاقی و آموزشی هم باشد، باز هم مجازبه افشای اسرار نیستیم و باید از این مسئله اجتناب کرد. ضمن اینکه بسیاری از این صفحات مجازی برای جذب فالوور و درآمدزایی است و اساساً شأن و شخصیت یک پزشک بالاتر از این است که به بلاگری روی بیاورد. اگرچه همه ما در ابتدای یک تکنولوژی قرار داریم و علاقه مندیم در چنین فضایی مشهور و معروف بشویم و از این طریق درآمد کسب کنیم ولی تأسف بار است که برخی پزشکان تا به این حد احساس نیاز درونی کرده و به بلاگری روی می‌آورند. یعنی پزشک بودن به تنهایی برای آن‌ها اعتماد به نفس و یا رضایت شغلی ایجاد نمی‌کند. عمده کسانی که پزشکان حاذقی هستند بلاگر نیستند. شما اغلب می‌بینید یک دانشجوی پزشکی گاهی چند صد هزار برابر اساتید خود در دانشکده فالوور دارد و این نشان دهنده صحت اطلاعات آنان نیست. به همین دلیل توصیه ما این است که همکاران پزشک به این موضوع توجه داشته باشند که ورود آن‌ها به شأن بلاگری شاید مقداری شأن پزشکی آنان را تحت الشعاع قرار دهد، مگر اینکه هدف آنان ارائه آموزش‌های عمومی و مورد نیاز جامعه باشد. در موضوع بازاریابی و تبلیغات هم نظام پزشکی با تعیین یکسری قوانین و قواعد، هرگونه بازاریابی‌ای را مجاز نمی‌داند. به همکارانم در حیطه‌های مختلف علوم سلامت توصیه می‌کنم که برای تبلیغ و ترویج شغل خود از آیین نامه تخطی نکنند. البته نسبت به این مسئله هم باید ابراز تأسف کرد که سختگیری‌های زیادی برای جامعه پزشکی وجود دارد، اما برای کسانی که پزشک نیستند و در امور نظام سلامت مداخله می‌کنند سختگیری کمتری اعمال می‌شود. نظام پزشکی نمی‌تواند کسی را که اساساً پزشک نیست و در این امور دخالت می‌کند، مجازات کند و مجازات‌های موجود هم بازدارنده نیست. کسانی که پزشک نیستند و سقط جنین می‌کنند. کسانی که پزشک نیستند و کارزیبایی می‌کنند و کسانی که پزشک نیستند وادعای درمانگری داشته و دارو به خورد مردم می‌دهند، این‌ها با سختگوی خطر اقدامات خود نیستند و مجازات‌هایی که در قانون برای این افراد در نظر گرفته شده، بازدارنده نیست. این‌ها جرایم نقدی مختصری می‌پردازند که در مقابل وجوهی که از مشتریانشان اخذ می‌کنند، رقم خاصی نیست. این افراد به راحتی به فعالیتشان ادامه می‌دهند. تقاضایم از قانونگذاران این است که ورود افراد غیرمتخصص به حیطه پزشکی را جرم انگاری کنند. ما این همه در دانشکده‌های پزشکی برای پژوهش و درمان سختگیری می‌کنیم و در کمیته‌های اخلاق نظر می‌دهیم و بعد خیلی راحت برخی افراد غیرمتخصص، دارویی برای مردم تجویز کرده و پاسخگوی عوارض آن هم نیستند. در کنار تمام توصیه‌هایی که برای رعایت قوانین و مراقبت از قاعده تبلیغات در نظام پزشکی و رازپوشی صورت می‌گیرد، باید افراد فاقد صلاحیتی که در این امور دخالت می‌کنند را به‌عنوان مجرم تحت تعقیب قضائی قرار داد. بسیاری از اساتید به خاطر حجم اطلاعات غلطی که توسط افراد غیرمتخصص در فضای مجازی منتشر شده به این عرصه ورود کرده و در حال آموزش جامعه‌اند. تصور می‌کنم بخشی از اطلاع رسانی‌هایی که در برخی مواقع منجربه افشای اسرار هم می‌شود، ناشی از این اتفاق است.

پرسش دیگری که در اینجا به ذهن خطور می‌کند، این است که اساسا پایبندی به اصل رازداری چقدر در روابط پزشک و بیمار مطرح است؟

ببینید اساس ارتباط انسان‌ها اعتماد است، اگر بیمار به پزشک اعتماد نداشته باشد، اطلاعات خصوصی خود ش را با پزشک در میان نمی‌گذارد و این باعث می‌شود که پزشک در تشخیص اشتباه کند و موفقیت درمانی او تحت الشعاع قرار بگیرد. دانش پزشکی مدیون اعتماد بیماران به جامعه پزشکان است. اگر پزشکان به دنبال افشای اسرار بیماران باشند و بی اعتمادی در روابط میان پزشک و بیمار شکل بگیرد، این باعث می‌شود که هم در مورد شخص بیمار موفقیت درمانی و توانمندی حاصل نشود و هم علم پزشکی تحت تأثیر این موضوع قرار بگیرد. اگر ما امروز می‌دانیم که یکی از راه‌های انتقال اچ آی وی، رابطه جنسی پرخطر و محافظت نشده است، به دلیل اعتماد بیماران به پزشکان معالج است که راجع به مسائل خصوصی شان شرح حال داده‌اند. اگر بیماران نسبت به اصل رازداری پزشکان دچار تردید بودند و از افشای اطلاعاتشان در نزد پزشک خودداری می‌کردند، دانش پزشکی مخدوش می‌شد. بنابراین اساس رابطه پزشک و بیمار، اعتماد است و درصورتی که این ارتباط مخدوش شود، علم پزشکی هم مخدوش خواهد شد. به همین دلیل در پاسخ به سؤال شما، باید تأکید کنم که رازداری به ارتقاء رابطه پزشک و بیمار و افشای راز به از بین رفتن اعتماد میان پزشک و بیمار منتهی می‌شود.

افشای اطلاعات بیمار چگونه تعریف می‌شود؟

موضوع رازداری، مبتنی بر حفظ اطلاعات مهم بیمار است. اطلاعات از پردازش داده تولید و هر داده غیرمرتبطی ممکن است در کنار سایر داده‌ها به تولید اطلاعاتی منتهی شود که راز بیمار را فاش کند، بنابراین حتی از انتشار داده‌های غیرمرتبط در فضاهای عمومی باید اجتناب کرد. داده‌های خام جزئی می‌تواند به افشای اطلاعات بینجامد. به‌عنوان مثال اگر پزشکی در پیج اینستاگرام خودش بگوید «دیروز بیماری داشتم...» خود این واژه «دیروز» می‌تواند جمع بیماران روز گذشته پزشک را به ۴۰ یا ۵۰ بیمار محدود کند و یک داده خام است که در کنار سایر داده‌ها پردازش شده و به تولید اطلاعات می‌انجامد. اگر یک پزشک در صفحه شخصی خودش بنویسد: «دیروز خانمی را در مطبم ویزیت کردم که به دلیل ابتلا به رگیل تناسلی قصد داشت از همسرش جدا شود» این حرف دست کم برای خود بیمار، همسر و یا آشنایانش افشاگرانه تلقی می‌شود. پزشک در گزارش خود شواهد متعددی ارائه کرده که می‌توان این داده‌ها را پردازش و به اطلاعات تبدیل کرد و در نهایت به افشای راز منجر می‌شود. در این گزارش، اول اشاره شده به اینکه پزشک دیروز فردی را دیده و بعد در ادامه مشخص شده آن فرد خانم است و سوم به محل ویزیت، که مطب پزشک است اشاره شده، چهارم نیز نام بیماری (رگیل تناسلی) افشا شده، که این موضوع به همراه قصد جدایی خانم؛ هسته مرکزی اطلاعات را تشکیل می‌دهد و نباید فاش شود. یعنی راز پزشکی و خانوادگی افشا شده و هر دو اهمیت دارند. به جز آن خانم و همسرش، خیلی از افراد دیگر هم ممکن است بتوانند این فرد را حدس بزنند و هر فرد محیط کوچک‌تر باشد، احتمال مشخص شدن نام آن فرد بیشتر است، این موضوع صد درصد می‌تواند افشای اسرار را رقم بزند و به همین دلیل تاجایی که ممکن است، حتی به قصد ارائه آموزش، پزشکان باید به نحوی محتوا تولید کنند که در صورت پردازش داده، اطلاعاتی افشا نشود. مدتی قبل به خانمی که عقب مانده ذهنی بود، با جسم خارجی تعدی و تعرض شده بود و متأسفانه فیلم این فرد در اتاق عمل، حین بیرون آوردن آن شی خارجی در شبکه‌های اجتماعی پخش شد. اگرچه سایر بخش‌های بدن معلوم نبود اما متأسفانه آن خانم پس از انتشار این فیلم خودکشی کرد. بنابراین به هیچ وجه مجاز نیستیم باگمنام سازی، بدون اجازه فرد، این گونه موارد را منتشر کنیم.

از این رو پیشنهادم به پزشکان این است که اگر می‌خواهند موردی را آموزش بدهند، نباید با ذکر جزئیات توضیحات خود را ارائه کنند. انتشار هرگونه اطلاعات غیرلازمی، می‌تواند به افشای اسرار بیمار بینجامد. اگر فردی به مرگ مغزی دچار و اعضای بدنش اهدا شده است، انتشار و اعلام این خبر و اینکه مشخصات فرد و زمان اهدای عضو را عنوان کنیم، به مفهوم افشای اسرار است و می‌تواند عوارض بدی برای گیرندگان عضو پیوندی به‌دنبال داشته باشد. هر داده‌ای بخشی از اطلاعات را منتقل و پردازش این داده‌ها باعث می‌شود که اطلاعاتی تولید و به افشای راز منتهی شود. اطلاعاتی که در بیمارستان‌ها و مطب‌ها از بیماران داریم، شامل نام و نام خانوادگی، نام پدر، تاریخ تولد، زمان تشخیص بیماری و نوع آن، علائم بیماری، شرح حالی از خانواده و داروهای مصرفی یا تاریخ و زمان فوت است. به طور کلی اطلاعات به دو دسته حساس و معمولی تقسیم بندی می‌شوند که معمولا برعدم افشای اطلاعات حساس تأکید می‌شود. اطلاعات معمولی، رازتلقی نمی‌شود. بخشی از ملاک تشخیص این مسئله، عُرف است. به این معنا که عُرف جامعه تعیین می‌کند؛ آیا نام کوچک یک خانم، اطلاعات محرمانه و حساس است یا خیر. در کتاب‌ها و منابع اخلاق پزشکی گفته شده فرد معقول باید تعیین کند که چه چیزی اسرار محرمانه بیمار است، این تقریبا یک بخش عینی هست که جامعه و عرف تعیین می‌کند، اما یک بخش انتزاعی یا شخصی هم داریم که خود شخص بیمار تعیین می‌کند. یعنی اگر بیماری خواست داده‌هایی که در اختیار پزشک می‌گذارد، پنهان بماند، حتما راز هست و پزشک نباید افشا کند و مجاز نیست اطلاعات را بدون اجازه بیمار منتشر کند. حتی بیمار می‌تواند تأکید کند که به چه کسانی می‌توان و به چه کسانی نمی‌توان اطلاعات داد و این باید کاملا با رضایت بیمار باشد.

در مجموع اطلاعات راجع به گرایش‌های مذهبی- سیاسی، مسائل اقتصادی، جنسی و تصاویر اعضای بدن که به طور معمول در عرف جامعه نشان داده نمی‌شود، اطلاعات حساس به شمار می‌روند و هر نوع عکس و تصویر و اطلاعاتی که شخص مدنظرانشان بدهد باید با اجازه او در فضای عمومی منتشر شود. صرف گذاشتن دو لکه سیاه روی چشم به این معنا نیست که چهره فرد گمنام سازی شده است، بلکه باید طوری این چهره محو شود که حتی توسط نزدیکان آن فرد نیز قابل تشخیص نباشد. در انتشار عکس رادیولوژی و سی تی اسکن بیمار نیز باید نام شخص و تاریخ سی تی یا عکس رادیولوژی و همچنین محل گرفتن این تصاویر محو شود.

اگر افشای اطلاعات بیمار بدون ذکر نام و مشخصات او با نیت خیری صورت بگیرد چطور؟

اشکالی ندارد، ولی این موضوع به دقت بسیار زیادی نیاز دارد. همانطور که اشاره کردم، داده‌هایی که ممکن است به نظر پزشک غیرمرتبط باشد و نامشخص و گمنام است، درکنار دیگر داده‌ها ممکن است به افشای اسرار منجر شود. بیشتر مواقع افشای اسرار بود. به‌عنوان مثال اگر فردی به دلیل رانندگی در حین مستی تصادف و استخوان رانش شکسته، چنانچه دادگاه از پزشک استعلام کرد که بیماری فرد چه بوده، فقط باید به شکستگی استخوان ران اشاره کرد و به هیچ پاسخ اضافه‌ای نیاز نیست. اگر قاضی بپرسد که آیا بیمار در هنگام مراجعه به بیمارستان از حالت طبیعی خارج بوده، آن موقع باید پاسخ صحیح را داد. در غیر این صورت لازم نیست اطلاعات بیشتری ارائه کرد. اما چنانچه بنا به درخواست فرد در برگه گواهی پزشکی، نام بیماری او قید شود، این به معنای افشای اسرار نیست، چون به درخواست خود بیمار است، با این حال توصیه ما به پزشکان این است که چنین مواردی را در جایی ثبت و ضبط کنند تا مشکلی پیش نیاید. به طور کلی فرض بر این است که آنچه در فضای مجازی منتشر شده، با اجازه بیمار بوده، در غیر این صورت مجازات نقدی یا زندان به همراه دارد.

نمی‌دانم تکیه روی بحث ارزیابی هست یا افشای اطلاعات. اما به هر ترتیب هم در بیمارستان‌ها، سنجه‌هایی داریم که رازداری را در محیط بیمارستان می‌سنجد و هم سازمان نظام پزشکی به موضوع اخلاق پزشکی می‌پردازد. ساختاری در درون سازمان این مسئله را پایش و مدیریت می‌کند و در موارد لزوم، به افراد تذکر داده شده و حتی از افراد در کمیته‌های بررسی و هیئت‌های بدوی و رسیدگی به تخلفات پزشکی دعوت می‌شود. شهروندان می‌توانند به واحد اخلاق پزشکی سازمان نظام پزشکی خبر داده، اطلاع رسانی کرده و شکایت کنند. ضمن اینکه در تمامی دادگاه‌ها به ویژه دادسرای ویژه جرائم پزشکی می‌توان از این موضوع شکایت کرد و طبق ماده ۶۴۸ قانون مجازات همه کسانی که به مناسبت حرفه و یا شغلشان محرم اسرار می‌شوند، در صورت افشای اسرار به مجازات نقدی یا زندان محکوم می‌شوند. مجازات زندان نیز سه ماه و یک روز تا یک سال است. بنابراین قانون برای افشای اسرار همه کسانی که محرم اسرار می‌شوند از جمله پزشکان، یا زندان و یا جزای نقدی در نظر گرفته است. اگر منظور از ارزیابی این باشد، در واقع افشای اسرار این مجازات را در پی دارد و به این شکل در سیستم‌های اعتباربخشی و نظارت وزارت بهداشت و همچنین در سیستم سازمان نظام پزشکی مورد ارزیابی قرار می‌گیرند.

اما در بعضی موارد، پزشکان مجاز هستند اسرار بیماران را افشا کنند، اینطور نیست؟

بله. در پاسخ به سؤال قبلی شما، به ماده ۶۴۸ قانون مجازات استناد کردم و در همان ماده، گفته شده «اگر در غیر از موارد قانونی، افشای اسرار صورت بگیرد...» اما این موارد زیاد نیستند و صرفا درصورتی که قانون به صراحت اشاره کرده باشد که به‌عنوان مثال برخی بیماری‌ها باید به صورت کتبی گزارش بشوند، آنگاه این موارد مطرح می‌شوند، البته باز هم تمامی اطلاعات قابل ارائه نیست. به عنوان مثال در متن قانون مصوب مجلس آمده است که باید بیماران فلج شل حاد گزارش بشود، در اینجا به نام بیماران کاری نداریم و فقط تعداد آنان گزارش می‌شود، بعد هم اگر در دادگاه، پزشک به‌عنوان فرد مطلع احضار شد، ملزم است در حد سؤالاتی که قاضی می‌پرسد، پاسخ بدهد. بیشتر از آن ملزم نیست و باید مراقب افشای اسرار بود. به‌عنوان مثال اگر فردی به دلیل رانندگی در حین مستی تصادف و استخوان رانش شکسته، چنانچه دادگاه از پزشک استعلام کرد که بیماری فرد چه بوده، فقط باید به شکستگی استخوان ران اشاره کرد و به هیچ پاسخ اضافه‌ای نیاز نیست. اگر قاضی بپرسد که آیا بیمار در هنگام مراجعه به بیمارستان از حالت طبیعی خارج بوده، آن موقع باید پاسخ صحیح را داد. در غیر این صورت لازم نیست اطلاعات بیشتری ارائه کرد. اما چنانچه بنا به درخواست فرد در برگه گواهی پزشکی، نام بیماری او قید شود، این به معنای افشای اسرار نیست، چون به درخواست خود بیمار است، با این حال توصیه ما به پزشکان این است که چنین مواردی را در جایی ثبت و ضبط کنند تا مشکلی پیش نیاید. به طور کلی فرض بر این است که آنچه در فضای مجازی منتشر شده، با اجازه بیمار بوده، در غیر این صورت مجازات نقدی یا زندان به همراه دارد.

آگهی تحدید حدود

در اجرای ماده ۱۰ آئین نامه اجرایی قانون الحاق موادی به قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن اسامی اشخاصی که نسبت به تصرفات آنها در شهرستان فیروزکوه در اجرای ماده ۷ آئین نامه مذکور رای به صدور سند مالکیت صادر گردید جهت اطلاع مالکین ثبتی بشرح ذیل اعلام می گردد.

یک اصلی- فیروزکوه

پلاک ۸۹۸۹- فرعی: آقایان وخانم ها غلامحسین ویعقوب ویوسف وبدری هزارجریبی فرزندان ابوالقاسم وبیمان وسیدحسن و سیده معصومه و سیده مهری و شمسیه السادات همگی دربابارى فرزندان سیدعلیرضا و فروخ - سیدعبدالرسول و سیدحمید بسرفروخ و زهره واعظم السادات همگی رسولی نژاد فرزندان سیدمصطفی و شهربانو- سیدامین وعطیه السادات و فروخ السادات دربابارى فرزندان سیدعباس بسرفروخ - داریوش و معوش دربابارى فرزندان سیدرضا بسرفروخ - سیدعبدالرسول و سیدحمید بسرفروخ و اعظم السادات وسیده نساء همگی رسولی نژاد فرزندان سیدمصطفی بسرشهربانو نسبت به سهم الارث ورثه نه جان حسینی، در شیدانک یک قطعه زمین محصور با کاربری مسکونی ومعبر تحت پلاک ۸۹۸۹- فرعی مفروز ۱۰۱۴ فرعی از سنگ یک اصلی واقع در فیروزکوه به مساحت ۲۹۶/۸۲ مترمربع

در محل انجام خواهد شد. لذا به موجب ماده ۱۲ قانون ثبت به صاحبان املاک و مجاورین املاک فوق الذکر بدینوسیله اعلام می گردد که در روز مقرر در محل حضور بهم رسانند. اعتراض مجاورین و صاحبان حقوق ارتفاقی از تاریخ تنظیم صورتمجلس تحدید حدود ظرف مدت ۳۰ روز پذیرفته خواهد شد. معترضین از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ثبت می بایست ظرف مدت ۲۰ روز دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی لازم اخذ و به این اداره تسلیم نمایند.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۲/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۲/۱۵

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ماکو

بهنام تارویردی زاده

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۱۱۴۰۹۰۰۱۰۰۰۸۲۰ پرونده کلاسه ۱۴۰۳۶۰۳۰۹۶۸۰۱۱۷۳۴ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین مدعای مالکانه بلامعارض متقاضی آقای فرشاد تقوائی کشتکار به ش.ش ۵۵۰۰ کد ملی ۴۳۲۴۱۷۵۲۰۳ صادره از قزوین فرزند محمدرضا در شیدانک یک قطعه زمین مزروعی با کاربری باغ به مساحت ۱۲۲۱/۸۰ مترمربع پلاک شماره ۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین خریداری از سلیمان کاظمی فرزند محمدکاظم تائید و محرز گردیده است. لذا به استناد تبصره ۱ ماده ۱۲ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰ هیات محترم وزیران مراتب فوق به استحضار عموم میرساند که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت مقاضی اعتراضی دارند می توانند ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ انتشار آگهی نوبت دوم به اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ماکو اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به دادگاه صالحه مراجعه و اعتراض خود را تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

شناسه آگهی ۱۹۱۱۹۰

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱/۳۰

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۲/۱۶

صمد قدیم آبادی- رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه دو قزوین

آگهی موضوع ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای صادره هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ابیورد به شرح ذیل مالکیت محمود حضرتی مولائی فرزند نعمت اله به ش. م ۴۲۸۱۰۴۳۶۸۳ و کاظم حضرتی مولائی فرزند نعمت اله به ش. م ۴۲۷۰۰۷۲۳۱۸۰ نسبت به شیدانک خریداری به صورت قولنامه عادی و تقسیم نامه عادی در سه قطعه زمین زراعی به شرح ذیل محرز گردیده لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت مقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند ظرف مدت یکماه از تاریخ انتشار اولین آگهی به اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ابیورد اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

۱- شیدانک یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۷۵۴ فرعی از ۳۹۶- اصلی ملکی آقای مراد محمد جدی به موجب درخواست خانم رابیه جدی فرزند- فاطمه ایزدپناه احدی به استناد استحصالیه وراثت شماره ۱۴۰۱۱۹۳۹۰۰۰۲۴۵۱۰۰۲ مورخه ۱۴۰۱/۱۱/۲۶ واقع در شهرستان ابیورد جزء قطعه یک ابیورد بخش ۵ بلوچستان مورد تقاضای نامبرده در تاریخ ۱۴۰۴/۲/۲۰ راس ساعت ۷ صبح شروع و به عمل خواهد آمد لذا برحسب ماده ۱۴ قانون ثبت به مالکین و صاحبان املاک فوق الذکر اعلام می گردد تا در محل حضور بهم رسانند و چنانچه هریک از صاحبان املاک یا نماینده قانونی آنها در موقع تحدید حدود در محل حاضر نباشند تحدید حدود املاک فوق بر طبق ماده ۱۵ قانون ثبت با حضور و معرفی مجاورین به عمل خواهد آمد و اعتراض آنها برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته خواهد شد. ضمنا برابر تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده‌های ثبتی و مواد ۷۴ و ۸۶ آئین نامه اصلاحی قانون ثبت معترضین از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ثبت ظرف مدت یکماه دادخواست اعتراض خود را به مرجع قضایی تقدیم و گواهی لازم از مرجع مذکور اخذ و به این اداره تسلیم نمایند در غیر این صورت متقاضی ثبت یا نماینده قانونی وی می تواند به دادگاه مربوطه مراجعه و گواهی عدم تقدیم دادخواست را دریافت و به اداره ثبت تسلیم و اداره ثبت بدون توضیح به اعتراض عملیات ثبتی را با رعایت مقررات ادامه دهد.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۱/۳۰

م الف ۶۴/۱۴۰۴

اردشیر محمودی- رئیس ثبت اسناد و املاک ایرانشهر

تحدید حدود اختصاصی

چون تحدید حدود شیدانک یکباب مغازه دارای پلاک ثبتی ۱۰ فرعی از ۱۲۷- اصلی ملکی آقای مسلم دوستکام واقع در شهرستان ایرانشهر جزء قطعه یک ایرانشهر از بخش ۵ بلوچستان مورد تقاضای نامبرده در تاریخ ۱۴۰۴/۲/۲۰ راس ساعت ۷ صبح شروع و به عمل خواهد آمد لذا برحسب ماده ۱۴ قانون ثبت به مالکین و صاحبان املاک فوق الذکر اعلام می گردد تا در محل حضور بهم رسانند و چنانچه هریک از صاحبان املاک یا نماینده قانونی آنها در موقع تحدید حدود در محل حاضر نباشند تحدید حدود املاک فوق بر طبق ماده ۱۵ قانون ثبت با حضور و معرفی مجاورین به عمل خواهد آمد و اعتراض آنها برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته خواهد شد. ضمنا برابر تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده‌های ثبتی و مواد ۷۴ و ۸۶ آئین نامه اصلاحی قانون ثبت معترضین از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ثبت ظرف مدت یکماه دادخواست اعتراض خود را به مرجع قضایی تقدیم و گواهی لازم از مرجع مذکور اخذ و به این اداره تسلیم نمایند در غیر این صورت متقاضی ثبت یا نماینده قانونی وی می تواند به دادگاه مربوطه مراجعه و گواهی عدم تقدیم دادخواست را دریافت و به اداره ثبت تسلیم و اداره ثبت بدون توضیح به اعتراض عملیات ثبتی را با رعایت مقررات ادامه دهد.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۱/۳۰

م الف ۶۵/۱۴۰۴

اردشیر محمودی- رئیس ثبت اسناد و املاک ایرانشهر

تحدید حدود اختصاصی

چون تحدید حدود شیدانک یکباب مغازه دارای پلاک ثبتی ۱۰ فرعی از ۱۲۷- اصلی ملکی آقای مسلم دوستکام واقع در شهرستان ایرانشهر جزء قطعه یک ایرانشهر از بخش ۵ بلوچستان مورد تقاضای نامبرده در تاریخ ۱۴۰۴/۲/۲۰ راس ساعت ۷ صبح شروع و به عمل خواهد آمد لذا برحسب ماده ۱۴ قانون ثبت به مالکین و صاحبان املاک فوق الذکر اعلام می گردد تا در محل حضور بهم رسانند و چنانچه هریک از صاحبان املاک یا نماینده قانونی آنها در موقع تحدید حدود در محل حاضر نباشند تحدید حدود املاک فوق بر طبق ماده ۱۵ قانون ثبت با حضور و معرفی مجاورین به عمل خواهد آمد و اعتراض آنها برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته خواهد شد. ضمنا برابر تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده‌های ثبتی و مواد ۷۴ و ۸۶ آئین نامه اصلاحی قانون ثبت معترضین از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ثبت ظرف مدت یکماه دادخواست اعتراض خود را به مرجع قضایی تقدیم و گواهی لازم از مرجع مذکور اخذ و به این اداره تسلیم نمایند در غیر این صورت متقاضی ثبت یا نماینده قانونی وی می تواند به دادگاه مربوطه مراجعه و گواهی عدم تقدیم دادخواست را دریافت و به اداره ثبت تسلیم و اداره ثبت بدون توضیح به اعتراض عملیات ثبتی را با رعایت مقررات ادامه دهد.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۱/۳۰

م الف ۶۶/۱۴۰۴

اردشیر محمودی- رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان ایرانشهر

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۴۰۰۰۲۸۸ مورخ ۱۴۰۴/۱/۲۷ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ایرانشهر تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای ابراهیم هاشمزهی فرزند مندوست به ش. ش ۹۴۱۳ صادره از خاش در یکباب ساختمان مشتمل بر مغازه به مساحت ۳۰۸/۳۳ مترمربع قسمتی از پلاک ۲۰۰- اصلی قطعه یک واقع در شهر ایرانشهر قطعه یک بخش ۵ بلوچستان خریداری از مالک رسمی آقای مندوست هاشمزهی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت مقاضی اعتراضی دارند می توانند ظرف مدت یکماه از تاریخ انتشار اولین آگهی به اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ایرانشهر اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱/۳۰

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۲/۱۴

م الف ۶۴/۱۴۰۴

**اردشیر محمودی- رئیس ثبت اسناد و املاک ایران